

स्त्रीकारः

अनन्ता ८ शिवा १० लोकेश्वरात्मजा ११ खट्वर-
वासिनी १२ भद्रा १३ वेष्ठा १४ नीलसर-
स्वती १५ गङ्गिनी १६ महातारा १७ वसु-
धारा १८ धनन्दा १९ त्रिलोचना २० लोच-
नास्या २१ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
स्वाहापतिः, पुं, (स्वाहायाः पतिः ।) अग्निः ।
इति धरणिः ॥
स्वाहाप्रियः, पुं, (स्वाहायाः प्रियः ।) अग्निः ।
इति हलायुधः ॥
स्वाहाभुक्, [ज्] पुं, (स्वाहाया भुङ्क्ते इति ।
भुज + क्तिप् ।) देवता । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
स्वित्, व्य, प्रश्नः । (यथा, महाभारते ५।१५।८ ।
“किं ब्राह्मणा वै श्रेयांसो दितिजाः सिद्धि-
रोचनः”) ।
वितर्कः । इत्यमरः । ३ । ३ । २४१ । (यथा,
मेघदूते । १४ ।
“अदेः शृङ्गं हरति पवनः किं सिद्धित्युमुखोभि-
र्दण्डोच्छ्राययकितचकितं मुग्धसिद्धाङ्ग-
नाभिः”)
पादपूरणम् । इति मेदिनी ॥ प्रश्ने पृच्छायाम् ।
यथा सिद्धिकाको विचरसि । वितर्को नाना-
पचावमर्षः । स्वित् प्रश्ने च वितर्के च तथैव
पादपूरणे । इति मेदिनी । इति भरतः ॥
स्वित्, त्रि, स्वित्, यथा । विभाषायामादि-
कर्मणोः । भावे आदिकर्मणि चादितो निष्ठाया
इड् वा स्वात् । प्रस्वेदितयैः । प्रस्वेदितं
तेन । जि स्वित्ति भ्वादिभ्यश्च गृह्यन्ते जिङिः
साहचर्यात् । स्वित्तेस्तु स्वित्ति इत्येव ।
इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
स्वित्, त्रि, (स्वित् + क्तः ।) चर्मयुक्तः । यथा ।
स्वित् चर्मोपेतो जनः । इति हलायुधः ॥
(यथा च कुमारे । ७ । ७७ ।
“रोमीहमः प्रादुरभूदमायाः
स्वित्कालिः पुङ्गवकेतुरासीत्”)
पङ्कम् । यथा,—
“शस्त्रं चैवगतं प्राहुः सतुषं धान्यमुच्यते ।
आमं वितुषमित्युक्तं स्वित्मममुदाहृतम्”
इति आहतस्वधृतवशिष्टवचनम् ॥
स्त्रीकारः, पुं, (अस्वस्वस्व कारः करणम् ।
स्व + क्त + घञ् । अभूततद्भावे वृत्तिः) अङ्गो-
कारः । यथा,—
“सम्बिदागूः प्रतिज्ञा च सन्धावाचश्च सङ्गरः ।
अङ्गोकाराभ्युपगमप्रतिश्रवसमाधयः ॥
संश्रवोद्धारनियमोरौकाराश्च अपि”
इति जटाधरः ॥
प्रतिज्ञानम् । इति शब्दरत्नावली । अस्त्वं स्वं
कुर्वन् व्यापारः । यथा । न च स्त्रीकारात् स्वत्वं
स्त्रीकृत्येव दाढ्यापत्तेः । किञ्च । मनसा पात्र-
मुद्दिश्य इत्यादि शब्दे स्त्रीकारात् प्रागेव दान-
पदं दृष्टम् । ननु अहं स्त्रीकारोऽभूततद्भावे
विपुल्ययात् अस्त्वं स्वं कुर्वन् व्यापारः भवति
कथं ततः प्रागेव स्वत्वम् । उच्यते उत्पन्नमपि

स्त्रीया

स्वत्वं सम्प्रदानव्यापारेण ममेदमिति ज्ञानेन
व्यवहारार्हे क्रियत इति स्त्रीकारशब्दार्थः ।
इति दायभागः ॥
स्त्रीयः, त्रि, (स्वस्त्रायमिति । स्व + क्तः ।) स्वकीयः ।
आत्मीयः । यथा, स्कान्दे शिववाक्यम् ।
“शूद्रः कर्माणि यो नित्यं स्त्रीयानि कुरुते
प्रिये ।
तस्याहमर्षो गृह्णामि चन्द्रखण्डविभूषिते !”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥
स्त्रीया, स्त्री, (स्वस्त्रेयमिति । स्व + क्तः । टाप् ।)
नायिकाभेदः । तस्या लक्षणम् । स्वामिन्ये-
वानुरक्ता पतिव्रता इति यावत् । अस्याष्टेष्टा
स्वामिश्रुद्धा शीलरक्षा सरलता क्षमा च ।
सा च त्रिविधा । सुग्धा मध्या प्रगल्भा च ।
एताः सर्वा नायिका अवस्थामेदेन प्रत्येके
नवविधा । प्रोषितभर्तृका खण्डिता कलहा-
न्तरिता विप्रलम्भा उत्कण्ठिता वासकसज्जा
स्वाधीनपतिका अभिसारिका प्रवक्ष्यत्यतिका
च । एताः प्रत्येके उत्तममध्यमाधमभेदेन
अष्टाविंशत्युत्तरशतनायिका भवन्ति । एतासां
दिव्यादिव्यगणनाभेदेन चतुरशीत्युत्तरशतव्य-
प्रकारा भवन्ति । तत्र प्रमाणं यथा । नायिका
त्रिविधा । स्त्रीया परकीया सामान्यवनिता
चेति । तत्र स्वामिन्येवानुरक्ता स्त्रीया । न च
परिणीतायां परगामिन्यामतिव्याप्तिस्तत्र पति-
व्रताया एव लक्ष्यत्वात् । तस्या परगामितया
परकीयत्वमेव समायाति । अस्याष्टेष्टा । भर्तुः
श्रुद्धा । शीलसंरक्षणम् । आर्जवम् । क्षमा
च । यथा,—
“गतागतकुतूहलं नयनयोरपाङ्गावधि
स्मितं कुलनतभ्रुवामधर एव विश्राम्बति ।
वचः प्रियतमश्रुतेरतिथिरेव कोपक्रमः
कदापिदपि चेत्तद् मनसि केवलं मज्जति”
अपि च ।
“सञ्चारो रतिमन्दिरावधि सखीकर्णावधि
व्याहृतं
चेतः कान्तसमीहितावधि पदन्यासावधि
प्रेक्षितम् ।
हास्यञ्चाधरपङ्कजावधि महामानोऽपि मौना-
वधि
सर्वं स्त्रावधि नावधिः कुलभुवां प्रेम्णः परं
केवलम्”
अपि च ।
“पदन्यासो गेहाहहिरह्मिणारोहचसमः
स्वगेहादन्यत् यङ्गवनमपरहीपतुलितम् ।
वचो लोकालम्भं क्षणधनतुल्यं मृगदृशः
पुमानन्यः कान्ताहिधुरिव चतुर्यसमुदितः”
स्त्रीयापि त्रिविधा । सुग्धा, मध्या प्रगल्भा च ।
तत्राङ्कुरितयौवना सुग्धा । सा च ज्ञातयौवना
अज्ञातयौवना च । सैव क्रमशो लज्जाभयपरा-
धीनरतिर्निवोढा । सैव क्रमशो ज्ञातप्रशया
विश्रब्धनिवोढा । अस्याष्टेष्टा । क्रिया, मनोहर

स्त्रीया

कोपे सार्धं नवविभूषणे समीहा च ॥ * ॥
सुग्धा यथा,—
“प्राज्ञं किल कामदेवधरणीपालेन काले
गुमे
वस्तुं वास्तुविधिं विधास्यति तनौ तावत्-
मिषोदृशः ।
दृष्ट्वा खञ्जनचातुरी मुखरुचा सौधाकरी
माधुरी
वाचा किञ्च सुधासप्तद्रवहरी लावण्यमाम-
न्यते”
अज्ञातयौवना यथा,—
“नीरात्तोरमुपागता श्रवणयोः सीञ्जि स्फुर-
नेत्रयोः
श्रोत्रे लग्नमिदं किमुत्पलमिति ज्ञातुं करं
न्यस्यति ।
सैवालाङ्कुरशङ्कया शशिसुखी रोमावर्ती
प्रोक्षति
आन्तास्त्रीति सुहुः सखीमविदितशोषीभरा
पृच्छति”
ज्ञातयौवना यथा,—
“स्वयम्भुः शम्भुरशोजलोचने । तत्पयोधरः ।
नखेन कस्य धन्यस्य चन्द्रचूडो भविष्यति” * ॥
नवोढा यथा,—
“हस्ते धृतापि शयने विनिवेशितापि
क्रोडे कृतापि यतते बहिरेव गन्तुम् ।
जानोमहे नवबधूय तस्य वश्या ।
यः पारदं स्थिरयितुं क्षमते करेण”
यथा च ।
“बलाघोता पार्श्वं सुखमनुसुखं नैव कुरुते
धुनाना मूर्ध्नीनं क्षिपति वदनं चुम्बनावधौ ।
हृदि न्यस्तं हस्तं क्षिपति गमनारोपितमना
नवोढा वोढारं रमयात च सन्तापयति च” * ॥
विश्रब्धनिवोढा यथा,—
“दरमुकुलितनेत्रपाञ्चिनीवो-
नियमितबाहुकृतोरुयुग्मबन्धम् ।
मरकतितकुचखलं नवोढा
स्त्रापति समीपमुपेत्य कस्य युनः” * ॥
समानलज्जामदना मध्या । एषव चातिप्रशया-
दतिविश्रब्धनिवोढा । अस्याष्टेष्टा सागसि प्रेयसि
धैर्ये वक्रोत्तरधैर्ये परुषवाक् । यथा,—
“स्त्रापि प्रियाननवलोकनहानिरेव
स्त्रापन्तौ प्रियकरग्रहणप्रसङ्गः ।
इत्थं सरोरुमुखो परिचिन्तयन्तौ
स्त्रापं विधातुमपि हातुमपि प्रपेदे” * ॥
पतिमात्रविषयकलिकलापकोविदा प्रगल्भा ।
वेष्ठायां कुलटायाम् पतिमात्रविषयत्वाभा-
वात् न तत्रातिव्याप्तिः । अस्याष्टेष्टा रति-
प्रीतिरानन्दादात्मसंमोहः । प्रथमं यथा,—
“सस्यूय स्तनमाकलय्य वदनं संश्लिष्य कण्ठ-
स्त्रालं
निष्पीयाधरविश्रम्भरमपाङ्ग्यं श्रुदस्यालं-
काम् ।